

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 11C/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818202330
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Chlebo
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5818202330.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudcom JUDr. Martinom Chlebom, v právnej veci žalobcu: Q.. Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, T., doručovacia adresa: M. R. M. XX/A, V., proti žalovanému: J.. Q. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, N., v konaní o zaplatenie 30.000,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 30.000,- EUR spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 29.500,- EUR odo dňa 01.07.2017 do zaplatenia, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 28.11.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 500,- EUR, ktorá je súčasťou pohľadávky žalobcu proti žalovanému v celkovej nominálnej výške 30.000,- EUR, ako dohodnutej odmeny advokáta za právne služby - obhajobu v konaní OR PZ Martin, ČVS: ORP 464/3-VYS-MT-2014, pričom vec bola následne prejednaná na Okresnom súde Martin, sp. zn. 2T/21/2015 a Krajskom súde v Žiline sp. zn. 3To/8/2017. Tiež si žalobca voči žalovanému uplatnil trovy konania. Na základe uvedenej žaloby začalo konanie sp. zn. 11C/55/2018. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12.05.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 29.500,- EUR, ktorá je súčasťou pohľadávky žalobcu proti žalovanému v celkovej nominálnej výške 30.000,- EUR, ako dohodnutej odmeny advokáta za právne služby - obhajobu v konaní OR PZ Martin, ČVS: ORP 464/3-VYS-MT-2014, pričom vec bola následne prejednaná na Okresnom súde Martin, sp. zn. 2T/21/2015 a Krajskom súde v Žiline sp. zn. 3To/8/2017. Žalobca tiež žiadal priznanie zákonného úroku z omeškania vo výške 8 % odo dňa 01.07.2017 do zaplatenia. Žalobca si voči žalovanému uplatnil aj trovy konania. Na základe uvedenej žaloby začalo konanie sp. zn. 7C/21/2020. Uznesením zo dňa 20.09.2021 súd spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 11C/55/2018 a 7C/21/2020. V konečnom dôsledku sa tak žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 30.000 EUR a úroku z omeškania 8% ročne zo sumy 29.500 EUR.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 24. 11. 2014 ako advokát prevzal obhajobu žalovaného v trestnom konaní vedenom na OR PZ Martin, ČVS: ORP 464/3-VYS-MT-2014. Vec bola následne prejednaná na Okresnom súde Martin, sp. zn. 2T/21/2015 a Krajskom súde v Žiline sp. zn. 3To/8/2017. Konanie bolo vedené voči žalovanému - jeho klientovi pre zločin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c), ods. 5 písm. b) Trestného zákona účinného do 31. 08. 2015. Odmena za právne služby bola so žalovaným dohodnutá na sumu 30.000,- EUR za celé konanie. Ambíciou bolo ochrániť žalovaného a jeho firmu Agromajetok , s. r. o. pred prípadnou exekúciou,

ktorou by sa vymáhala škoda spôsobená trestným činom a to spoločenská hodnota zničených rastlín, porastov vo výške 399.776,64 EUR, čo sa aj podarilo a klient v reáli zaplatil resp. vďaka efektívnej a zodpovednej, cielenej práci žalobcu ako advokáta bol povinný zaplatiť len dokopy celkovú náhradu škody do cca 4.000,- EUR. S ohľadom najmä na tento aspekt (výška škody podľa obžaloby) bola stanovená cena obhajoby. Ako advokát je žalobca spokojný s tým, čo ako obhajca dosiahol, resp. dohodnutý cieľ obhajoby bol dosiahnutý. Taktiež klient ani nikto iný nikdy nespochybnil dosiahnuté výsledky obhajoby a právnej pomoci. Práve naopak, žalovanému sa dostalo uznania od ľudí z okruhu žalovaného. Žalovaný po žalobcovom požiadaní, aby riadne plne vyplatil dohodnutú cenu obhajoby, dával len neisté prísľuby, žiadal žalobcu, aby počkal, prakticky vo veci nijak nekonal, mal výhovorky a pod. Je zjavné, že sa jedná o účelové konanie, ktoré žalobca vníma ako nechotu platiť za právne služby po ich vykonaní.

3. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Žalovaný to odôvodňoval tým, celý nárok na zaplatenie sumy 30.000,- EUR odvodzuje žalobca z obsahu plnej moci zo dňa 24.11.2014, ktorú žalovaný skutočne vlastnou rukou podpísal. Žalobca mu túto plnú moc prišiel dať podpísať v noci po 23.00 hod. kedy mu zazvonil v budove na riaditeľstve v Sučanoch s tým, že ihneď potrebuje mať plnomocenstvo podpísané. Žalovaný vybehol len tak medzi dvere, nemal ani okuliare, takže ani nevidel na písmenká, teda vôbec nevedel čo podpisuje. Žiadnu kópiu plnej moci nedostal a ani nemal tušenia, že je tam uvedená suma 30.000,- EUR. Keby vedel, že v plnomocenstve zo dňa 24.11.2014 je uvedená suma 30.000,- EUR, určite by ho nebol podpísal. Podľa názoru žalovaného nestačí uviesť odmenu len v plnej moci, ale musí byť uzatvorená samostatná dohoda o zmluvnej odmene podľa advokátskej tarify. Žiadnu dohodu o zmluvnej odmene na sumu 30.000,- EUR so žalobcom neuzavrel. Za svoje právne zastupovanie mu doteraz žalobca nezaslal žiadnu oficiálnu faktúru, neuzatvorili žiadnu dohodu o zmluvnej odmene podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. Vo vzťahu k nárokom uplatneným pôvodne v konaní sp. zn. 7C/21/2020 (29.500 EUR a úrok z omeškania 8% odo dňa 01.07.2017 do zaplatenia) vzniesol žalovaný námietku premlčania.

5. Súd vydal dňa 03.12.2018 platobný rozkaz č. k. 11C/55/2018-12, ktorý súd neskôr z dôvodu podania odporu žalovaným zrušil uznesením č. k. 11C/55/2018-17 z 21.01.2019. Voči uzneseniu o zrušení platobného rozkazu podal žalobca sťažnosť. Túto sťažnosť súd uznesením č.k. 11C/55/2018-46 zo dňa 31.05.2019 zamietol.

6. O žalobe v konaní sp. zn. 11/55/2018 pred spojením vecí rozhodol prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 09.07.2019 tak, že výrokom I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 500 EUR a výrokom II. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov voči žalovanému. Na základe odvolania žalovaného bol uvedený rozsudok uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/266/2019-98 zo dňa 30.06.2020 zrušený v celom rozsahu a vec bola prvostupňového súdu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v tejto konkrétnej veci. Pokiaľ teda boli v iných konaniach (sp. zn. 11C/54/2018, 7C/51/2018) medzi stranami vyslovené iné právne názory, a to aj v prípade, ak skutková situácia je takmer totožná (sp. zn. 11C/54/2018), súd na takéto iné právne závery nemusí prihliadať, to najmä vtedy ak sú v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu v tejto veci.

9. Pre vylúčenie pochybností súd uvádza, že vzťah z ktorého vyvodzuje svoj nárok žalobca, nebol vzťahom spotrebiteľským. Pri spáchaní trestného činu konal žalovaný ako konateľ, resp. riadiaci pracovník spoločnosti Agromajetok s.r.o. a trestný čin bol spáchaný pri sledovaní záujmov spoločnosti Agromajetok s.r.o. Vychádzajúc potom z uvedeného nemožno ani následný vzťah medzi žalobcom ako advokátom a žalovaným ako klientom pri poskytovaní právnej pomoci v trestnom konaní hodnotiť ako spotrebiteľský vzťah.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich súdne spisy sp. zn. 11C/55/2018, sp. zn. 7C/21/2020, výsluchom žalobcu, výsluchom žalovaného, obsahom listín pripojených spisov Okresného súdu Námestovo sp. zn. 11C/54/2018, 7C/51/2018 a Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/21/2015.

11. Súd nevykonával dokazovanie písomným podaním J. Q. A. doručeným súdu 08.11.2021, nakoľko ten nemal v konaní žiadne procesné postavenie. Pôvodne bol žalobcom navrhovaný ako svedok, žalobca však neskôr návrh na jeho vypočutie odvolal. Žalovaný ho ako svedka nenavrhol. Ing. A. by však nebol ako svedok prípustný, nakoľko sa ako verejnosť zúčastnil pojednávania dňa 09.07.2019. Súd neprihliadal ani na podanie žalovaného doručené súdu dňa 11.11.2021, nakoľko dokazovanie už bolo vyhlásené za skončené.

12. Vyjadrenie žalovaného na pojednávaní dňa 26.10.2021 spočíva v tom, že on bez advokáta nie je schopný posúdiť súvislosti a ani oboznamované listiny, súd vyhodnotil ako obštrukčné konanie strany. Žalovaný bol na možnosť právneho zastúpenia upozornený v uzneseniach zo dňa 02.02.2019 vo veci sp. zn. 11C/55/2018 a uznesením zo dňa 01.02.2021 vo veci sp. zn. 7C/21/2020. Zároveň bol na možnosť zastúpenia poučený aj na pojednávaní. Na žiadnom z pojednávaní sa nejavil žalovaný nijako indisponovaný. Žalovaný je od roku 1998 nepretržite konateľom spoločnosti Agromajetok, s.r.o., Sučany 1259, IČO: 36 002 526. Má teda viac ako 20 ročnú prax riadiaceho manažéra a podľa svojich vyjadrení v súčasnosti okrem funkcie konateľa vykonáva aj funkciu ekonóma, koordinátora všetkých výrobných procesov rastlinnej a živočíšnej výroby, vedie obchodné rokovania a rieši všetky právne záležitosti v spolupráci s poverenými advokátmi. Spoločnosť Agromajetok, s.r.o. má ročné výnosy (najmä tržby a dotácie) vo výške takmer 1 milión EUR, zamestnáva 28-30 zamestnancov. Z uvedeného je zrejme, že ide o nadpriemerne vzdelaného a skúseného človeka, ktorému vo využití možnosti dať sa zastúpiť právnym zástupcom nič nebránilo, mal s právnym zastupovaním v minulosti aj skúsenosti a aj v súčasnosti spolupracuje s advokátom (JUDr. Žilík) pri riadení spoločnosti Agromajetok, s.r.o..

13. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „Zákon č. 62/2020“), lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynúť,

14. K námietke premlčania uplatnenej žalovaným: Žaloba žalobcu podaná v konaní sp. zn. 7C/21/2020 v časti o zaplatenie 29.500 EUR bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 09.05.2020 a súdu doručená dňa 12.05.2020 a v časti úrokov z omeškania žalobca špecifikoval svoj nárok nezameniteľným spôsobom až podaním odovzdaným na poštovú prepravu dňa 26.06.2020 a doručeným súdu dňa 29.06.2020. Právne zastupovanie žalovaného žalobcom bolo dohodnuté na celé trestné konanie. Trestná vec bola právoplatne skončená uznesením Krajského súdu v Žiline dňa 11.05.2017. Od uvedeného dátumu začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie si nároku žalobcu voči žalovanému. Civilné sporové konanie začína dňom, keď súdu došiel návrh na jeho začatie, pre prerušenie premlčacej lehoty je preto rozhodujúce, kedy žalobný návrh došiel súdu, nie dátum jeho odoslania. (Fekete, I., Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava, Eurokódex 2011, str. 527). Uvedené vyplýva aj z tej skutočnosti, že súdne konanie sa začína až doručením žaloby na súd a až od tohto momentu sa uplatnia ustanovenia Civilného sporového poriadku vzťahujúce sa na doručovanie. Pokiaľ by nebol prijatý Zákon č. 62/2020 Z.z. uplynula by premlčacia doba 11.05.2020, t.j. v čase pred podaním žaloby sp. zn. 7C/21/2020 na súd. Avšak podľa § 1 ods. 1 písm. a) Zákon č. 62/2020 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňom vyhlásenia, t.j. 27.03.2020, v čase od 27.03.2020 do 30.04.2020 (35 dní) neplynuli premlčacie doby. Premlčacia doba, tak so započítaním zákonom upraveného obdobia, počas ktorého neplynula, uplynula až dňa 15.06.2020. Žalobcom uplatnená časť nároku vo výške 29.500 EUR uplatnená pôvodne v konaní sp. zn. 7C/21/2020 tak nie je premlčaná. Nakoľko si žalobca uplatnil úrok z omeškania až od 01.07.2017, a to podaním doručeným súdu 29.06.2020, nie je premlčaný ani úrok z omeškania a to ani čiastočne.

15. Z vykonaného dokazovania mohol súd ustáliť, že žalobca sa v konaní domáhal zaplataenia odmeny za právne služby, ktoré poskytol žalovanému v trestnom konaní vedenom pred OR PZ Martin, ČVS: ORP 464/3-VYS-MT-2014, neskôr na Okresnom súde Martin, sp. zn. 2T/21/2015 a Krajskom súde v Žiline sp. zn. 3To/8/2017. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca zastupoval ako advokát žalovaného vo vyššie uvedených konaniach a poskytol žalovanému právne služby. Z odporu bola nesporná tiež skutočnosť, že žalobca aj žalovaný vlastnoručne podpísali listinu s názvom „Splnomocnenie“ z 24.11.2014 a listinu s názvom „Súhlas so substitučným zastúpením v trestnom konaní“ zo dňa 10.04.2017. Neskoršie tvrdenie žalovaného spochybňujúce podpísanie takýchto listín považoval súd zo strany žalovaného za účelové. Kvalita právnych služieb tiež nebola žalovaným spočiatku namietaná. Pokiaľ ju neskôr v konaní žalovaný nepovažoval za adekvátnu, súd takéto jeho vyjadrenia vyhodnotil ako účelové, žalovaný neuviedol v čom mala táto nekvalita spočívať a ani vzhľadom k výsledku právneho zastupovania sa nejavil tento argument žalovaného ako opodstatnený. Spornou otázkou ostalo to, či bola uzatvorená dohoda o cene poskytovanej právnej služby, nakoľko listinu s názvom „Splnomocnenie“ z 24.11.2014 nemožno považovať za bezprostrednú dohodu o cene právnej služby. Žalobca tvrdil, že odmenu za právne služby si so žalovaným dohodli pred podpisom listiny s názvom „Splnomocnenie“ z 24.11.2014, žalovaný tvrdil, že na odmene sa nedohodli, mali si ju dohodnúť neskôr, resp. po skončení právneho zastupovania. ďalej žalovaný tvrdil, že ak by si všimol výšku právnych služieb uvedenú v listine z 24.11.2014 a tiež v listine z 10.04.2017, tak by ich nepodpísal.

16. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti.

Podľa § 585 ods. 1 prvá veta, dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (ďalej len „Zákon o advokácii“), advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o advokácii, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

Podľa § 83 Zákona o advokácii, podrobnosti o výške odmeny advokátov a spôsobe jej určenia, o podmienkach na poskytnutie právnych služieb v mimosúdnom konaní za zníženu odmenu alebo bezplatne, o podmienkach na určenie náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa § 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška o advokátskych odmenách“):

(1) Pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

(2) Zmluvná odmena sa určuje

a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci (hodinová odmena),

b) paušálnou sumou (paušálna odmena),

c) podielom na hodnote veci (podielová odmena),

d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

(3) Spôsoby určenia zmluvnej odmeny podľa odseku 2 môžu byť kombinované.

Podľa § 5 Vyhlášky o advokátskych odmenách, sa paušálna odmena môže dohodnúť

a) za poskytovanie právnych služieb v určitom časovom období alebo na neurčitý čas,

b) za úplné vybavenie veci alebo súboru vecí.

17. Vo vzťahu k spôsobilosti žalovaného robiť právne úkony súd poukazuje na všetky jeho charakteristicky žalovaného uvedené v bode 12 tohto odôvodnenia. Žalovaný je nadpriemerne vzdelaný a skúsený človek, ktorý viac než 20 rokov vlastní a riadi spoločnosť zaoberajúcu sa poľnohospodárskou výrobou. Pokiaľ žalovaný dokázal takto dlho riadiť spoločnosť v segmente hospodárstva, ktorý je dlhodobo znevýhodnený oproti zahraničnej konkurencii nižšími dotáciami, a zároveň zamestnáva takmer 30 ľudí, pričom ročné príjmy spoločnosti sú takmer 1 milión EUR, má súd za to, že je aj spôsobilý k uzatváraniu dohôd, zmlúv, chápaniu ich obsahu, a tiež je mu zrejmá povinnosť listiny pred ich podpísaním prečítať. Súd sa na pojednávaní dňa 26.10.2020 zamerail aj na tú skutočnosť, či žalovaný používa na čítanie okuliare. Žalovaný čítal počas pojednávania výlučne bez okuliarov a to bez toho aby si listiny odďaľoval od tváre (ďalekozrakosť) alebo približoval k tvári (krátkozrakosť). Pokiaľ žalovaný tvrdil, že sa mu po očkovaní na COVID-19 zlepšil zrak, tak takéto tvrdenie je do takej miery nepravdepodobné, že je až absurdné, súd ho preto neakceptoval, žalovaný ho zároveň ničím nepodložil. Žalobca okuliare nenosí, je preto nepravdepodobné, že má predstavu o tom, akým spôsobom vníma svet osoba so zrakovou vadou krátkozrakosti/ďalekozrakosti. Listina z 24.11.2014 má len štyri odseky, spolu päť viet, tvrdenia žalovaného o tom, že si výšku odmeny nevšimol, nevedel čo podpisuje alebo nevedel predkladanú listinu prečítať, sa javia ako nedôveryhodné. Žalovaný podpísal aj listinu „Súhlas so substitučným zastúpením v trestnom konaní“ z 10.04.2017, ktorá má štyri vety a súčasťou ktorej bolo aj deklaratórne jednostranné vyhlásenie žalovaného o tom, že substitučné zastupovanie nemá žiadny vplyv na cenu obhajoby dohodnutú so žalobcom vo výške 30.000 EUR a s ktorou žalovaný plne súhlasil. Je zrejmé, že uvedený súhlas ako aj listinu z 24.11.2014 vyhotovoval žalobca, avšak žalovaný ich podpisom vyjadril súhlas s ich obsahom. Podobný obsah má aj listina nazvaná „Splnomocnenie“ zo dňa 25.09.2017 (č.l. 3 spisu sp. zn. 11C/55/2018), ktorá má tri vety, a v ktorej žalobca a žalovaný podobným spôsobom ako v listine z 24.11.2017 deklarovali svoju aktuálnu dohodu a vôľu spočívajúcu v právnom zastúpení žalovaného žalobcom a predošli dohodu a vôľu ohľadom výšky odmeny advokáta za toto právne zastupovanie. Obdobným spôsobom bola formulovaná aj listina nazvaná „Splnomocnenie“ zo dňa 03.11.2017 (č.l. 3 sp. zn. 7C/51/2018), v ktorej si strany tiež dohodli právne zastupovanie žalovaného žalobcom pri predaji spoločnosti Agromajetok s.r.o. a ktorej súčasťou bolo aj dojednanie o výške odmeny advokáta. Súd tiež zistil, že v trestnom spise sa nachádza splnomocnenie z 24.11.2014 (č.l. 13 spisu OS Martin sp. zn. 2T/21/2015) a toto splnomocnenie je určené na zastupovanie žalovaného žalobcom v len trestnom konaní vedenom na OR PZ Martin sp. zn. ČVS-ORP-464/3-VAY-MT-2014 a neobsahuje vyhlásenie o výške dojedanej odmeny. Hoci ide o listiny z rovnakého dňa nemožno ich považovať za zameniteľné listiny, nakoľko listina z 24.11.2014, ktorú predložil žalobca v tomto konaní (č.l. 3) obsahuje značne širší rozsah splnomocnenia - až do právoplatného skončenia veci a deklaruje aj výšku dohodnutej odmeny za zastupovanie. Z vyjadrení žalovaného na pojednávaniach je zrejmé, že trestný čin bagatelizuje, ba dokonca je subjektívne presvedčený, že žiadneho trestného činu sa nedopustil. Výšku škody, ktorá bola uvedená v obžalobe, považuje za fiktívnu a je presvedčený, že vzhľadom k výsledku trestného konania, kedy v konečnom dôsledku bol síce uznaný za vinného, ale trest odňatia slobody mu bol podmienenečne odložený, by sa pri výške odmeny advokáta nemalo vychádzať zo sumy uvedenej v obžalobe, ale dohodnúť si ju mali neskôr a to s prihliadnutím na výsledok trestného konania. Existencia ústnej dohody o výške odmeny za právne zastupovanie bola medzi stranami sporná. Žalobca tvrdil, že takáto dohoda existovala, žalovaný tvrdil, že so žalobcom sa na výške odmeny mal dohodnúť až po poskytnutí právnych služieb. Takéto tvrdenie žalovaného je však v rozpore s tým, že žalovaný dodatočne vo viacerých právnych veciach, kde bol zastupovaný žalobcom, minimálne deklaroval výšku odmeny právneho zastúpenia. Aj v súdnej veci žalovaný dva krát podpísal listinu, ktorá deklarovala výšku skôr dohodnutej odmeny advokáta. Podľa názoru súdu listinu z 24.11.2014, v jej časti týkajúcej sa odmeny, nemožno považovať vzhľadom na použitie minulého času („bola dohodnutá“ - vid' názor odvolacieho súdu) za bezprostrednú dohodu o cene právneho zastupovania. Takéto deklaratórne ustanovenie je však dôkazom o existencii ústnej dohody uzatvorenej medzi stranami sporu v minulosti. Takéto ustanovenie možno tiež považovať za kumulatívnu nováciu - dohodu o zmene záväzku (§ 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pričom minulý čas poukazuje na tú skutočnosť, že dohoda medzi stranami už bola v minulosti uzatvorená, a touto písomnou dohodou si strany písomne upresňujú svoje vzájomné vzťahy. Z tvrdení žalobcu o tom, že sa chcel podpisom listiny utvrdiť, že skoršia dohoda o výške odmeny advokáta platí možno takýto úkon považovať aj za čiastočné urovnanie medzi stranami (primerane § 585 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keď si strany písomne upravili práva, ktoré mali medzi sebou sporné alebo pochybné. Súd má za to, že pri už uskutočnených ústných dohodách je práve toto spôsob, akým môžu strany odstrániť svoje pochybnosti o obsahu svojich vzájomných záväzkov. Nemožnosť písomného, hoc aj deklaratórneho, zachytenia obsahu skôr uskutočneného ústneho právneho úkonu, by stávala strany do neriešiteľnej situácie, kedy by nikdy neboli

schopné dokázateľným spôsobom zachytiť prejavy svojej skoršej vôle. Súd má za to, že listinou zo dňa 24.11.2014 a listinou z 10.04.2017 bola nepriamo preukázaná existencia ich predošlej ústnej dohody. Do skončenia dohodnutého právneho zastupovania nebola výška odmeny nijako napádaná. Žalovaný s ňou začal nesúhlasiť až čase kedy si žalobca splnil celý svoj záväzok a malo prísť k splneniu záväzku zo strany žalovaného. Zákon o advokácii ani Občiansky zákonník neurčujú ako podmienku platnosti zmluvy o poskytovaní právnej pomoci ani dohody o odmene za právne služby jej písomnú formu, tak ako to uvádzal žalovaný. Právne služby sa poskytujú odplatne. Vzhľadom ku konaniu oboch strán počas trvania právneho zastúpenia má súd za to, že v uvedenom prípade je na mieste preferencia platnosti právneho úkonu (ústnej dohody v znení jej neskoršej novácie) pred jeho neplatnosťou (nálezný I. ÚS 640/2014).

18. Pokiaľ by aj žiaden z právnych úkonov týkajúcich sa odmeny právneho zastupovania nebol právne dokonalý, súd poukazuje na konanie žalovaného, ktorý v takom prípade úmyselne opakovane uvádzal žalobcu do omylu, tým že mu dňa 24.11.2014 a dňa 10.04.2017 deklaroval výšku dohodnutej odmeny. Obdobným spôsobom žalovaný postupoval aj v prípade sp. zn. 12C/55/2018 a sp. zn. 7C/51/2018. Uvedené konanie žalovaného je v takom prípade jednoznačne konaním voči dobrým mravom a nemôže preto požívať právnu ochranu. Ako výslovne účelové súd posúdil tvrdenie žalovaného, že o výške odmeny právneho zastúpenia sa dozvedel až v čase, kedy bolo trestné konanie právoplatne skončené a služby právneho zastúpenia poskytnuté.

19. Pri posúdení toho, či je výška dohodnutej odmeny v súlade s dobrými mravmi súd vychádzal z výšky škody uplatnenej v trestnom v trestnom konaní, ktorá je uvedená v obžalobe, t.j. sumy 399.776,64 EUR. K tejto sume je potrebné pripočítať aj ďalšie náklady a ekonomické straty, ktoré by v rámci vymáhania tejto sumy žalovaný utrpel v rámci prípadného núteného výkonu rozhodnutia. Zohľadňujúc túto sumu, nepovažuje súd výšku dohodnutej odmeny za neadekvátnu a teda nesúladnú s dobrými mravmi.

20. Žalovaný tvrdil, že žalobcovi počas právneho zastupovania dal 100 balíkov sena v celkovej hodnote 4.000,- EUR. Túto skutočnosť však žalobca poprel. Taktiež si žalovaný uplatnil aj náklady spojené s jazdami pre osobné potreby žalobcu. Vzhľadom k tomu, že žalovaný žalobou uplatnený nárok žalobcu popieral v celosti, nemohol súd tento žalovaným uplatnený nárok vyhodnotiť ako kompenzačnú námietku podľa § 147 ods. 2 CSP, nakoľko predpokladom úspešného uplatnenia kompenzačnej námietky je skutočnosť, že navzájom uplatnené nároky sú započítateľné. Pokiaľ žalovaný nárok žalobcu popiera, ide vždy o vzájomnú žalobu. Súd už uznesením z 09.07.2019 túto vzájomnú žalobu vylúčil na samostatné konanie podľa § 147 ods. 4 CSP. Pokiaľ aj žalovaný neskôr tvrdil, že uvedené balíky sena mali byť preddavkom za poskytované právne služby, nemožno takéto jeho tvrdenie považovať za uznanie nároku žalobcu, nakoľko takéto tvrdenie žalovaného potvrdzuje len existenciu právneho zastúpenia a z toho vyplývajúceho nároku na odmenu advokáta, avšak nie dohodu o výške odmeny. Z predloženej výdajky nie je zrejmé kto bol dodávateľom sena a kto bol jeho príjemcom. Žalovaný ani netvrdil, že išlo o seno v jeho osobnom vlastníctve a z celého kontextu prípadu má súd za to, že išlo o seno vo vlastníctve spoločnosti Agromajetok s.r.o. Žalobca poprel aj náklady, ktoré si voči nemu žalovaný vyčísľil v dokumente „Vyúčtovanie jász pre osobnú potrebu Q.. Q. M.“. Žalovaný pôvodne navrhol vo veci jeho nároku voči žalobcovi aj výsluch svedka, avšak neskôr ani na výslovnú výzvu súdu, aké dôkazy si strany ešte želajú vykonať, na uvedenom výsluchu netrval, súd preto v tejto veci ďalšie dokazovanie nevykonával. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd nepovažoval žalovaným uvádzané pohľadávky za dodanie sena a za vykonanie jász za preukázané a ani za započítateľné s pohľadávkou žalobcu.

21. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Splatnosť odmeny za právne zastupovanie nastala dňom nasledujúcim po ukončení právneho zastupovania, t.j. 12.05.2017. Žalovaný bol od tohto dňa povinný uhradiť odmenu za právne zastupovania a jej neuhradením sa dostal do omeškania, žalobca má preto nárok aj na úrok z omeškania. Základná úroková sadzba ECB je od 16.03.2016 do dnešného dňa vo výške 0,00%. Žalobca si uplatnil vo vzťahu k sume 29.500 EUR úrok vo výške 8% ročne. Vyššiu ako zákonnú výšku úroku z omeškania žalobca nijako neodôvodnil, nevplývala zo žiadnej dohody strán a ani z právneho poriadku. Súd priznal žalobcovi len úrok v zákonnej výške, t.j. 5,00 %, za obdobie od 01.07.2017, t.j. tak ako požadoval žalobca. V prevyšujúcej časti vo vzťahu k úroku z omeškania súd žalobu zamietol.

23. Podľa § 255 CSP:

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Po zohľadnení pomeru súčtu uplatnenej istiny a uplatneného vyčísleného úroku z omeškania do dňa vyhlásenia rozsudku voči súčtu priznanej istiny a priznaného vyčísleného úroku z omeškania do dňa vyhlásenia rozsudku bol žalobca z procesného hľadiska úspešný v rozsahu 90% a žalovaný v rozsahu 10%. Čistý úspech žalobcu je tak vo výške 80%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Námestovo. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 a 2 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).